



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: F. H., narozený dne X,
trvale bytem M.,
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
se sídlem Paroubkova 228, Domažlice,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlím Škroupova 18, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/5916/19 ze dne 29. 5. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Stod uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že dne 5. 3. 2017 v 15.20 hodin, na pozemní komunikaci č. 19346, na křižovatce silnic od Staňkova, Štichova a Čechovic, ve směru jízdy od obce Štichov řídil silniční motorové vozidlo, na němž nebyla umístěna přední ani zadní tabulka registrační značky. Za tento přestupek městský úřad uložil žalobci pokutu 5 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

na šest měsíců. Spáchání přestupku měl městský úřad za prokázané provedenými důkazy i částečným doznáním žalobce při ústním jednání.

2. Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí a necítí se vinen. Žalovaný vázán kasační rozsudkem Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 94/2017-43 dne 28. 2. 2019 vyzval žalobce k odstranění vad tohoto odvolání. Dne 4. 5. 2019 bylo žalovanému doručeno doplnění odvolání, které věcně a obsahově navazovalo na předchozí podání žalobce. Dne 29. 5. 2019 žalovaný bez dalšího vydal nynější žalobou napadené rozhodnutí, jímž zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. V odůvodnění uvedl, že neshledal odvolací námitky žalobce důvodnými a dospěl k závěru, že městský úřad provedl dokazování v potřebném rozsahu. Skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem.
3. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou, v níž namítl jednak neúplné zjištění skutkového stavu, nepřipustné dokazování pouze listinnými důkazy a porušení zásady ústnosti, přímosti a bezprostřednosti. Při rozhodování o spáchání přestupku správní orgány vycházely pouze z listinných podkladů a neshromáždily tolik důkazních k vyvrácení pochybností o vině žalobce. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 139/2015-30 ze dne 7. 1. 2016 a č. j. 7 As 151/2011-77 ze dne 18. 5. 2012. Žalobce měl za to, že nedošlo k řádnému zjištění skutkového stavu, neboť nebyly provedeny všechny dostupné důkazy (výslech policistů a prodávajícího). Dále žalobce zpochybnil místo spáchání přestupku, resp. jeho vymezení ve výroku rozhodnutí. Dle žalobce není rovněž najisto postaveno, zda žalobce vozidlo řídil. Nesprávný postup též žalobce shledal v posouzení doznání žalobce, jež fakticky žádným doznáním nebylo. Žalovaný v dané věci postupoval jednostranně a hodnotil skutkový stav a důkazy v neprospěch žalobce. Žalobce v odvolacím řízení zpochybnil listinné důkazy relevantními námitkami a návrhy důkazů. To žalovaný pominul a nevypořádal se tak řádně s odvolacími námitkami žalobce. Žalovaný dospěl k nesprávnému závěru o naplnění materiálního znaku přestupku, neboť v posuzovaném případě nemohl být ohrožen právem chráněný zájem společnosti, když žalobce měl k vozidlu veškeré doklady. Žalovaný též dle žalobce aplikoval nesprávnou právní normu, když subsumoval jednání žalobce pod ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. K prokázání viny žalobce by bylo nutné provést další dokazování. Žalovaný měl žalobce také vyzvat k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Protože tak neučinil, je jeho rozhodnutí nezákonné. Žalovaný porušil zásadu dvojinstančnosti správního řízení, když po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného soudem, navrhl žalobce ke své obraně řadu důkazů a zpochybnil zjištěný skutkový stav. Žalovaný však řadu námitek posoudil sám, místo aby zachoval při hodnocení věci možnost přezkumu v rámci dvou instancí.
4. Žalovaný k žalobě uvedl, že městský úřad neměl o skutku žádné pochybnosti, kvůli kterým by bylo nutné prohlubovat dokazování. Místo přestupku bylo vymezeno zcela správně. Není pochyb, že žalobce byl řidičem vozidla, vyplývá to z výpovědi žalobce a ze spisového materiálu. Materiálním znakem přestupu se městský úřad zabýval a žalovaný se s ním zcela ztotožnil. Žalovaný neměl důvod se materiálním znakem hlouběji zabývat, když žalobce žádné konkrétní námitky týkající se materiální stránky přestupku neuvedl ani v nalézacím ani v odvolacím řízení. Zjištěný skutkový stav byl podřazen správné

právní normě, protože § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že řidič je povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním předpisem. Městský úřad ve výroku řádně odkázal na § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb. Technická způsobilost vozidla dle § 37 téhož zákona tedy není významná – žalobci nebylo kladeno za vinu, že by jeho vozidlo pro závady v technickém stavu ohrožovalo bezpečnost silničního provozu, nýbrž že absence registrační značky znemožnila identifikaci vozidla. Nedošlo ani k porušení zásady dvojinstančnosti, neboť správním soudem bylo zrušeno pouze rozhodnutí o odvolání, nikoliv rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, s pokynem vyzvat žalobce k doplnění odvolání, což žalovaný učinil a poté vydal napadené rozhodnutí. Žalobci tak byly podklady pro rozhodnutí známy.

5. V replice žalobce setrval na žalobních námitkách. Navíc uvedl, že není zřejmé, kdo fotodokumentaci pořizoval, a zda se žalobce k věci vyjadřoval v době kontroly.
6. Soud neshledal žalobu důvodnou.
7. Žalobce uplatnil námitky vůči postupu správních orgánů v řízení, způsobu a výsledkům zjišťování skutkového stavu a vůči samotnému rozhodnutí jak z hlediska jeho vad, tak právní kvalifikace. V tomto pořadí se jimi soud zabýval.
8. Není důvodná námitka, že žalovaný porušil § 36 odst. 3 správního řádu a „zásadu dvojinstančnosti“. Žalobce byl seznámen s podklady pro rozhodnutí již při ústním jednání před městským úřadem (srov. str. 4 protokolu ze 4. 4. 2017, poř. č. 6 správního spisu). Žalovaný pak podklady pro rozhodnutí v odvolacím řízení nedoplňoval. Nad rámec obsahu spisu, se kterým byl žalobce seznámen, tak v odvolacím řízení přibyly toliko jeho vlastní podání a rozsudek č. j. 17A 94/2017-43. Pro opětovnou výzvu podle § 36 odst. 3 správního řádu tak v řízení před žalovaným nebyl důvod (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 40/2003-61 ze dne 15. 12. 2004, č. 958/2006 Sb. NSS.) Tvrzené porušení „zásady dvojinstančnosti“ je pak obtížně uchopitelnou námitkou, ať již touto zásadou žalobce míní cokoli (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 47/2004 – 61 ze dne 27. 10. 2005, publ. pod č. 1409/2007 Sb. NSS): námitky a důkazní návrhy žalobce v odvolacím řízení logicky posoudil odvolací orgán, což je jeho zákonným úkolem (srov. § 97 odst. 1 a § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Z ničeho neplyne, že by žalovaný jako odvolací orgán rozhodl nepřipustně v neprospěch žalobce (§ 98 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky) nebo o zcela nové otázce (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 286/2018-34 ze dne 10. 12. 2018, č. 3738/2019 Sb. NSS, odst. 17–21).
9. Správní orgány v řízení zajistily také dostatek podkladů pro závěr o skutkovém stavu v nezbytném rozsahu a kvalitě. Podle § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu je povinností správního orgánu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Zejména je úkolem správního orgánu zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být uložen správní trest.
10. Součástí správního spisu je úřední záznam PČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 5. 3. 2017 č. j. KRPP-36024-3/PŘ-2017-030112, podle jehož obsahu hlídka Obvodního oddělení Holýšov upozorovala na křižovatkě silnic od Staňkova, Štichova a Čechovic, ve směru od obce Štichov, vozidlo Citroen Xsara, které nebylo osazeno tabulkou

s registrační značkou. Vozidlo bylo zastaveno v obci Čechovice. Žalobce hlídce uvedl, že v tento den vozidlo koupil, od prodávajícího převzal i doklady k vozidlu, po internetu sjednal smlouvu o pojištění vozidla a jel si ji vytisknout. Nevěděl, že bez registrační nemůže jet. Žalobce předložil kupní smlouvu na vozidlo, protokoly o technické prohlídce a o měření emisí a technický protokol.

11. Dále správní spis obsahuje fotografie vozidla Citroen Xsara se žalobcem na místě řidiče, zato bez registrační značky, a fotografie předložených dokladů (mj. i řidičského a občanského průkazu žalobce; poř. č. 1 správního spisu). Z karty vozidla vyplývá, že vozidlu byla přidělena registrační značka X dne 13. 3. 2017 (poř. č. 3 správního spisu).
12. Při jednání před městským úřadem dne 4. 4. 2017 žalobce uvedl, že vozidlo v den kontroly koupil. Vozidlo ještě nebylo přihlášeno v registru, ale veškeré doklady k němu byly v pořádku. Pojistku téhož dne sjednal přes internet, ale protože nemá tiskárnu, jel ji vytisknout k dceři. Vyjel z Holýšova a na křižovatce za Štichovem si povšiml policejního vozidla, které ho zastavilo v Čechovicích. Kdyby věděl, že vozidlo nesmí řídit bez registrační značky, tak by s ním nejel, neboť má k dispozici i jiné vozidlo. Vozidlo je nyní již řádně zaregistrované.
13. Již takto opatřené podklady pro rozhodnutí postačovaly pro zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností. Jasně z nich plyne, že žalobce řídil vozidlo v provozu na pozemní komunikaci bez registrační značky. Výpověď žalobce a pořízené fotografie tento skutek zachycují úplně, vše pak podporuje i úřední záznam policistů, který fotografiím a výpovědi žalobce odpovídá. Ten sice není důkazem (§ 51 správního řádu), může být podkladem pro rozhodnutí (§ 50 správního řádu), podle něhož se hodnotí věrohodnost svědecké výpovědi (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 145/2018-32 ze dne 21. 10. 2019 a v něm citovaná rozhodnutí). Nevznikají tak žádné pochybnosti o tom, zda řídil žalobce (byl vyfotografován on, jeho doklady a při ústním jednání řízení to přiznal), že řídil Citroen Xsara bez registrační značky (vozidlo bylo detailně vyfotografováno, žalobce sám popsal, kde k němu přišel a proč jel bez značky; případná existence tzv. převozní značky neplyne ani z fotografií, ani z tvrzení žalobce) a kdo pořídil fotografie (policisté jsou ve správním spisu jasně identifikováni; relevanci této informace žalobce ostatně nijak nevysvětlil).
14. Řízení před žalovaným, potažmo řízení před městským úřadem, pak netrpí ani jinými vadami. Veškeré důkazy, z nich správní orgány při svém rozhodování vycházely, byly řádně provedeny při ústním jednání dne 4. 4. 2017, jehož se žalobce osobně účastnil a kde byl vyslechnut. Není tedy pravda, že správní orgány vycházely pouze z listinných důkazů; ani to by ovšem nemuselo představovat vadu řízení (srov. § 82 odst. 1 a 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). Protože v souzené věci byl skutkový stav dostatečně zjištěn, výsledkům policistů či jiných byl nadbytečný, což žalovaný v souladu se zákonem (§ 52, § 68 odst. 3 správního řádu) uvedl na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí a městský úřad na str. 4 svého rozhodnutí.
15. Takto zjištěný skutek žalobce správní orgány kvalifikovaly v zásadě v souladu se zákonem. Podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky („registrační značka“). Zvláštním předpisem je zákon č. 56/2001 Sb.,

podle jehož § 38 musí být v provozu na pozemních komunikacích provozováno vozidlo s umístěnou registrační značkou.

16. V tom ohledu jsou napadená rozhodnutí jasná: řídí-li řidič vozidlo bez registrační značky, jehož není provozovatelem, dopouští se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 106/2014-25 ze dne 3. 6. 2015, č. 3251/2015 Sb. NSS, odst. 26). Přesně tak správní orgány skutek žalobce kvalifikovaly. Úvahy žalobce o technické nezpůsobilosti ve smyslu § 37 zákona č. 56/2001 Sb. tak jsou zcela bez významu pro posouzení věci.
17. V této souvislosti lze výroku rozhodnutí městského úřadu vytknout toliko to, že odkazuje na porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (tento odkaz byl nadbytečný) a řádně nevymezuje, které skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se žalobce dopustil (správně měl jasně uvést, že přestupek spočívá v řízení vozidla *bez registrační značky*, a již neuvádět alternativu *nebo s registrační značkou, které nebyla tomuto vozidlu přidělena*). To je ovšem zanedbatelná vada.
18. Není však důvodná námitka, že místo spáchání přestupku nebylo ve výroku vymezeno dostatečně určité: poprvé byl žalobce spatřen právě na křižovatce silnic od Staňkova, Štichova a Čechovic, ve směru jízdy od obce Štichov, což sám žalobce potvrdil, když uvedl, že „za Štichovem si povšiml policejního vozidla“. Je logické, že vlastní kontrola vozidla proběhla až při následném zastavení vozidla. Uvedeného přestupku se ovšem řidič dopustí kdekoli na pozemní komunikaci, bez ohledu na přesné souřadnice či na místo následné kontroly po zastavení. Vymezení místa spáchání přestupku městským je proto dostačující.
19. Nad rámec právě uvedeného je také třeba uvést, že konkrétní popis trestaného skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, není samoúčelný. Slouží k individualizaci skutku a tím zejména jeho nezaměnitelnosti. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro *vytlučení dvojího postihu* pro týž skutek, pro *vytlučení překážky věci rozhodnuté* a rovněž pro *zajištění práva na obhajobu* (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, č. 1546/2008 Sb. NSS). Není-li skutek řádně popsán, jde o porušení ustanovení o řízení, které typicky může a bude mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí. Vliv procesní vady na zákonnost je však třeba posoudit ve vztahu k poměrům konkrétního případu (srov. i usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 165/2016-46 ze dne 31. 10. 2017, č. 3656/2018 Sb. NSS). Vliv vady na zákonnost rozhodnutí je prakticky vyloučen za stavu, kdy nejsou dotčeny výše zdůrazněné instituty, k jejichž zachování individualizace skutku slouží. I kdyby tedy skutková věta výrokové části rozhodnutí o přestupku nebyla co do určení místa formulována jednoznačně, s ohledem na konkrétní námitky žalobce by nebyl důvod napadená rozhodnutí rušit pro vady, pokud žalobce věděl, *jaký konkrétní skutek mu je kladen za vinu*, pokud žalobce netvrdí, že v místě spáchání skutku nejsou pozemní komunikace, *netvrdí, že byl za totéž jednání již dříve potrestán a nebrozí ani to, že by byl opakovaně trestán za týž skutek někdy později*. Přesně takový stav je i v souzené věci.
20. Materiální stránkou přestupku se zabýval již městský úřad na stranách 4–5 svého rozhodnutí. Žalovaný se s jeho názorem plně ztotožnil na straně 7 napadeného rozhodnutí, není tedy pravda, že by se touto námitkou žalobce nezabýval. O naplnění materiálního znaku přestupku není důvod pochybovat, soud proto v podrobnostech

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

odkazuje na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, jež je v této souvislosti dostatečně srozumitelné a logické. Stejně tak lze odkázat i v otázce zavinění. Správní orgány správně hodnotily zavinění žalobce jako nedbalost nevědomou, neboť žalobce měl a mohl vědět, že ohrožuje zájem chráněný zákonem. Jako řidič byl totiž povinen seznámit se s předpisy upravujícími provoz motorových vozidel na pozemních komunikacích (§ 15 odst. 3 písm. b) a § 17 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky].

21. Nad rámec toho lze jen stručně uvést, že chráněným zájmem (objektem) spáchaného přestupku je zájem na možnosti identifikace vozidla a jeho provozovatele. Tím, že žalobce řídil vozidlo bez registrační značky, bez dalšího ohrozil zájem na možnosti (bez obtíží) identifikovat vozidlo. Žádné mimořádné okolnosti dány nebyly (ať již objektivně či na straně žalobce). Samotné provedení následné bezproblémové kontroly po zastavení ze strany policie tak zánik společenské škodlivosti nezpůsobuje, protože identifikace vozidla registrační značkou má být prvotně možná již pouhým pohledem či z fotografie.
22. Na základě výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že nedošlo k vadám řízení před žalovaným a jeho rozhodnutí je zákonné. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. července 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce